

Isä ja Poika kasvokkain - ylimmäispapillinen rukous Joh. 17:1-26

1. Puhuttuaan tämän Jeesus kohotti katseensa kohti taivasta ja sanoi: "Isä, hetki on tullut. Kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut.

2. Sinä olet uskonut hänen valtaansa kaikki ihmiset, jotta hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka olet hänelle antanut.

3. Iankaikkinen elämä on sitä, että he tuntevat sinut, ainoan tosi Jumalan, ja Jeesuksen Kristuksen, jonka sinä olet lähettänyt.

4. Minä olen kirkastanut sinut maan päällä täyttämällä sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni.

5. Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minut luonasi sillä kirkkaudella, joka minulla oli sinun rinnallasi, ennen kuin maailma oli olemassa."

6. "Minä olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille, jotka annoit minulle maailmasta. He olivat sinun, ja sinä annoit heidät minulle, ja he ovat noudattaneet sinun sanaasi.

7. Nyt he tietävät, että kaikki, minkä olet antanut minulle, on sinulta,

8. sillä minä olen antanut heille ne sanat, jotka sinä annoit minulle. He ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät varmasti, että minä olen lähtenyt sinun luotasi, ja uskovat, että sinä olet minut lähettänyt.

9. Minä rukoilen heidän puolestaan. Maailman puolesta minä en rukoile vaan niiden, jotka sinä olet antanut minulle, sillä he ovat sinun.

10. Kaikki, mikä on minun, on sinun, ja mikä on sinun, on minun, ja minut on kirkastettu heissä.

11. Minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun luoksesi. Pyhä Isä, varjele heidät nimessäsi, jonka olet antanut minulle, että he olisivat yhtä niin kuin me.

12. Kun minä olin heidän kanssaan, varjelin heitä sinun nimessäsi, jonka olet antanut minulle. Minä suojelin heitä, eikä heistä joutunut hukkaan yksikään paitsi se kadotuksen lapsi, jotta Raamatun sana toteutuisi.

13. Nyt minä tulen sinun luoksesi ja puhun tämän, kun vielä olen maailmassa, jotta minun iloni olisi täydellisenä heissä.

14. Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään ole maailmasta.

15. En rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta vaan että varjelisit heidät pahasta.

16. He eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään ole maailmasta.

17. Pyhitä heidät totuudessa. Sinun sanasi on totuus.

18. Niin kuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan.

19. Minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että hekin olisivat pyhitettyjä totuudessa."

20. "Mutta minä en rukoile ainoastaan heidän puolestaan vaan myös niiden puolesta, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun,

21. että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa. Rukoilen, että hekin olisivat yhtä meissä, jotta maailma uskoisi sinun lähettäneen minut.

22. Sen kirkkauden, jonka sinä olet antanut minulle, minä olen antanut heille, jotta he olisivat yhtä, niin kuin me olemme yhtä

23. - minä heissä ja sinä minussa - jotta he olisivat täydellisesti yhtä ja maailma tietäisi, että sinä olet lähettänyt minut ja rakastanut heitä, niin kuin sinä olet rakastanut minua.

24. Isä, minä tahdon, että myös nämä, jotka olet minulle antanut, olisivat kanssani siellä, missä minä olen, ja näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet minulle antanut, koska olet rakastanut minua ennen maailman perustamista.

25. Vanhurskas Isä, maailma ei ole tuntenut sinua, mutta minä tunnen sinut, ja nämä ovat saaneet tietää, että sinä olet minut lähettänyt.

26. Minä olen tehnyt sinun nimesi heille tunnetuksi ja teen vastakin, että se rakkaus, jolla sinä olet rakastanut minua, olisi heissä ja minä olisin heissä."

Mitä Jeesus puhuu sinusta Isälle?

Haluaisitko kuulla, mitä sinusta puhutaan taivaassa Isän ja Jeesuksen välisissä keskusteluissa, joita Pyhä Henki kuuntelee tarkkaan voidakseen kertoa sen sinulle? Heprealaiskirje kertoo, että ylösnoussut *Jeesus Kristus voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan tulevat Jumalan luo, sillä hän elää aina rukoillakseen heidän puolestaan*. Jeesus ei jättänyt meitä epätietoisuuteen keskustelun sisällöstä ja antoi siksi Pyhälle Hengelle tehtäväksi kirjoituttaa keskustelun sisältöä Johanneksen evankeliumiin.

Kaikkein pyhin

Vaikka meillä ei ole mitään oikeutta asettaa Raamatun kirjoja arvojärjestykseen, tuskin kenelläkään on mitään sitä väitettävä vastaan, että Jeesuksen ylimmäispapillinen rukous Johanneksen evankeliumin luvussa 17 vie meidät kaikkien pyhäkköjen keskukseen, kaikkein pyhimpään.

Jeesuksen ylimmäispapillinen rukous on tavattoman rikas sisällöltään, joten tänään katsahdamme sen kokonaisuutta ja alkuosaa sekä mietimme miten Pyhän Kolminaisuuden olemus heijastuu rukouksessa. Seuraavalla kerralla jatkamme yksityiskohdista.

Jeesuksen sydän

Herramme tehtävä maan päällä oli suoritettu loppuun. Korostan *"maan päällä"*. Jae 4 sanoo: *"Minä olen kirkastanut sinut maan päällä, olen täyttänyt sen työn, minkä annoit minun tehtäväkseni."* Kysymys on siis maan päällisestä tehtävästä. Suurin työ oli vielä edessäpäin. Mutta se tulisi tapahtumaan siten, että Hänet korotettiin maan päältä. Maanpäällinen tehtävä oli siis suoritettu ja Hänen viimeinen puheensa opetuslasten kanssa, vertaus viinipuusta, oli päättynyt. Ristin varjossa pääsemme Hänen vierelleen, kun Hän rukoilee Isää. Hän teki sen ääneen ja edustajamme, opetuslapset, välittävät kuulemansa meille. Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö Jeesus olisi myös tarkoittanut tämän suuren rukouksen opetuslasten kuultavaksi, vaikka siinä oli kysymys nimenomaan Isän ja Pojan keskinäisestä rukousyhteydestä. Rukous avaa meille Jeesuksen ajattelun pyhyiden syvyyksiä juuri ennen ristin kärsimyksiä.

Minä rukoilen - minä tahdon

Rukous liikkuu tasolla, jota kuvaavat Jeesuksen käyttämät ilmaisut: *"Minä rukoilen..."* jakeissa 9, 15 ja 20 ja *"Minä tahdon..."* jakeessa 24. Sana rukoilla tässä yhteydessä ilmaisee halunsa osoittamista henkilölle, johon ollaan täydessä yhteydessä. Tässä käytetty kreikan rukoilla sana esiintyy usein Uudessa testamentissa, mutta Johanneksella vain tässä ylimmäispapillisessa rukouksessa. Kysymys ei siis ollut siitä, että Jeesus olisi pyytänyt suosionosoituksia, vaan siitä, että Hän ilmaisi Isälle asiat, joihin Hänen sydämensä suuntautui. Jakeen 24 sana *"minä tahdon"* tarkoittaa päättäväistä tahdon suuntaa. Käytetyt sanat vievät meidät siihen ilmapiiriin, jossa Jeesuksen ja Isän välinen rukousyhteys tapahtui.

Herramme puhui Isälle. Hän oli puhunut viimeiset puheensa tälle maailmalle. Hän oli päättänyt myös puheensa omilleen. Nyt Hän puhui Isälleen sydämellään omansa ja se, mitä Hän halusi ja tahtoi omilleen ja heidän kauttaan maailmalle. Näemme siis Jeesuksen sydämeen ja Hänen tahtonsa tilanteessa, jonka yllä lepäsi ristin varjo.

Kolmiosainen rukous

Jeesuksen rukous jakautuu kolmeen osaan. Ensimmäisessä, joka käsittää jakeet 1-5, Hän ilmaisee sen, mitä Hän haluaa itselleen. Jakeissa 6-19 Hän rukoili niiden miesten puolesta, jotka olivat Hänen ympärillään. Jakeessa 20 Hän siirtyi viimeiseen jaksoon sanoillaan:

"Minä en kuitenkaan rukoile vain näiden puolesta, vaan myös niiden puolesta, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun."

Siitä eteenpäin Hän rukoili koko Jumalan seurakunnan, Jumalan kirkon puolesta, sillä kaikki Jeesukseen uskovat, joiden usko perustuu apostoliseen todistukseen, kuuluvat maailmanlaajuiseen seurakuntaan. Ensimmäinen osa sisältää kaksi ilmaisua pyyntöä, jotka koskevat Jeesusta itseään, toinen osa kolme opetuslasten asioihin liittyvää ja kolmas osa kaksi koko kristillistä seurakuntaa koskevaa tahdon ilmaisu.

Isä kirkasta Poikasi 1-5

Jeesus aloittaa rukouksensa sanoin: *"Isä, hetki on tullut."*

Halki koko Johanneksen evankeliumin olemme kohdanneet viittauksia tähän *"hetkeen"*. Ensimmäinen oli Kaanaan häissä, missä Jeesus sanoi äidilleen:

"Minun aikani ei ole vielä tullut."

Nyt Hän sanoo: *"Isä, hetki on tullut."*

Tähän hetkeen Jeesus oli suuntautunut aivan alusta lähtien. Kaikki Hänen tekonsa ja opetuksensa olivat viitanneet siihen. Koko Hänen kutsumustietoisuutensa liikkeellepaneva voima oli tässä hetkessä. Kaikki tämä oli taustana pyynnölle:

"Kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut. Sinä olet antanut hänen valtaansa koko ihmisluvun, että hän antaisi iäisen elämän kaikille, jotka olet antanut hänelle. Tämä on iäinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet tosi Jumala, ja hänet, jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen. Minä olen kirkastanut sinut maan päällä, olen täyttänyt sen työn, minkä annoit minun tehtäväkseni."

Pyyntö tässä oli: *"Kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut."*

Hän ei sanonut: *"Kirkasta minut, että minä kirkastaisin sinut"*, vaikka tietenkin Hän tarkoitti juuri sitä. Mutta pyynnön esitystapa on merkittävä. Se ei korostanut persoonaa vaan suhdetta. Ajatellessaan itseään Hän asettui läheiseen suhteeseen Isän kanssa. *"Isä"*, *"Poikasi"*, *"Poikasi"*. Vaikka Hän rukoili itsensä puolesta, Hän ei hetkessä unohdannut suhdetta, joka Hänellä oli Isään ja sen merkitystä juuri tuossa hetkessä.

"Isä, hetki on tullut. Kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut."

Miksi Jeesus halusi tulla kirkastetuksi? Jotta Poika voisi kirkastaa Isän. Hänen sydämensä syvin halu oli Isän kunnia. Jeesuksen sydämen syvin halu ei ollut ihmisten pelastaminen vaan Jumalan kunnia. Hän pelasti ihmiset Isän kunnian ja kirkkauden tähden.

Jeesus selittää sen, mitä Hän tarkoittaa pyynnöllään: *"Koska sinä olet antanut hänen valtaansa kaiken lihan, että hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka sinä olet hänelle antanut."* (KR38)

Kirkasta Poikasi, että Hän kirkastaisi Sinut, koska Sinä olet antanut Hänelle vallan antaa iankaikkinen elämä.

Miten Isä oli antanut tämän vallan Hänelle? Mitä tarkoittaa tuo sana *"koska"*? Luvussa 10:17-18 Jeesus sanoo: *"Isä rakastaa minua, koska minä annan henkeni, että ottaisit sen takaisin. Ei kukaan ota sitä minulta, vaan minä annan sen itsestäni."*

Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se takaisin. Sen ohjeen olen saanut Isältäni."

Valta antaa elämä ja ottaa se takaisin annettiin Jeesukselle, jotta Hän antaa elämänsä ihmisten hyväksi. Nyt Hän siksi rukoili: *"Isä, hetki on tullut. Kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut. Sinä olet antanut hänen valtaansa koko ihmissuvun, että hän antaisi ääisen elämän kaikille..."*

Anna Minulle pyhä Risti

Jeesus pyysi itselleen Ristiä, Ristin kirkkautta. Ymmärrämme Jeesuksen sydämen ja ajatukset täysin väärin, jos hetkeksikään kuvittelemme, että Hän nyt olisi pyytänyt itselleen sitä taivaallista kirkkautta, josta Hän oli luopunut tullessaan ihmiseksi. Hän rukoili itselleen ristiä, koska ristin kautta ja vain ristin kautta Hän voisi antaa elämänsä ihmiskunnan hyväksi Isän päämäärän mukaisesti.

Jeesuksella oli suuri halu suostua Isän tahtoon. Luvussa 12 kuulimme Hänen sanovan: *"Hetki on tullut, että Ihmisen Poika kirkastetaan."* ja sitten heti perään:

"Nyt minun sieluni on järkytetty. Mitä minun pitäisi sanoa? Isä, pelasta minut tästä hetkestä?" Mutta hän ei sanonut niin vaan: *"Kuitenkin: sitä vartenhan olen tullut tähän hetkeen. Isä, kirkasta nimesi!"*

Nyt aivan viime hetkillä ennen ristiä Jeesus yhä pyytää saada kulkea ristin tien. Hän sanoi Isälleen, että ensimmäinen ja suurin palava halu Hänen sielussaan oli pyhä risti.

"Me näemme hänet kuolemansa kärsimyksen tähden kirkkaudella ja kunnialla sepelöidyksi, että hän Jumalan armosta olisi kaikkien puolesta maistanut kuolemaa." (Hepr. 2:9)

Kaiken maan päällä valmiiksi suoritettuaan Jeesus pyysi saada kulkea ristin tien:

"Kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut."

Taivaan kirkkaus

Jakeessa 5 tulemme Jeesuksen toiseen pyyntöön:

"Nyt, Isä, kirkasta minut luonasi sillä kirkkaudella, joka minulla oli luonasi ennen kuin maailma oli olemassa."

Tässä Hän ei käytä itsestään ilmaisu Poika, suhdetta kuvaavaa sanaa. Nyt on kysymys Hänestä persoonallisella tasolla:

*"Kirkasta **minut** ...sillä kirkkaudella, joka minulla oli luonasi ennen kuin maailma oli olemassa."*

Nyt Hän haluaa palata siihen, mistä Hän oli tyhjentänyt itsensä tullessaan ihmiseksi, orjan muotoon, jossa Hänet havaittiin ihmisten kaltaiseksi. Ihmisenä Hän oli myös kuuliainen aina ristin kuolemaan asti. Mutta tämä Jeesuksen halu palata Isän luo siihen kirkkauteen, joka Hänellä oli ollut ja josta Hän oli tyhjentynyt, oli tahtoa tulla vain ja ainoastaan ristin tietä. Jeesukselle risti oli kirkkautta, kunniaa. Varjot syvenivät. Kohta Hän astuisi Kidronin puron yli Getsemanen puutarhaan. Silloin ristin täysi pimeys kietoi Hänet. Mutta sielläkin Hän yhä rukoili: *"Ei niin kuin minä tahdon vaan niin kuin sinä."*

Missään vaiheessa Jeesus ei hetkeksikään poikennut pois Isän tahdon tieltä silloinkaan kun lähestyvän myrskyn ahdistus löi verisen hien ja kuoleman kauhat Hänen sydämelleen. Tässä puhuessaan Isän kanssa Jeesuksen ensimmäinen tahdon ilmaus oli saada kulkea ristin kirkkauteen ja toinen saada kulkea siihen kirkkauteen, joka Hänellä oli taivaassa.

"Anna minulle kirkkaus Sinun tahtosi suorittamisen tiellä. Kirkasta Poikasi ristillä. Anna sitten se kirkkaus, joka minulla oli luonasi."

Entä meidän rukouksemme

Jeesuksen rukous sisälsi ei vain esirukousta omiensa ja uskoon tulevien puolesta, vaan myös rukouksen itsensä puolesta. Uskovalla kristitylläkin on lupa ja oikeus kertoa kaikki omat asiansa Isälle. Mutta niin tehdessämme meidänkin on ennen muuta asetettava selkeään suhteeseen Isän kanssa:

"Isä olen tässä nyt Sinun lapsenasi Sinun kasvojesi edessä. Siksi minun on myös pakko tunnustaa etten taaskaan ole elänyt ja toiminut niin kuin minun olisi lapsenasi pitänyt. Mutta kiitos, että Jeesuksen ristin kirkkauden tähden saan nytkin tunnustaa sinulle syntini ja omistaa täyden puhdistuksen Pyhän Poikasi kalliin uhriveren tähden. Herra minäkin haluaisin elää Sinun nimesi kunniaksi. Sitä varten haluan nyt ensin kertoa Sinulle kaikki huoleni ja ahdistukseni. Päästä minut katselemaan kasvojesi kirkkautta, niin että voisin näiden käsilläni olevien asioiden ja tehtävien keskellä kirkastaa Sinua kulkemalla Sinun tahtosi tietä."

Toisin kuin Jeesus uskovan rukoukseen liittyy aina parannuksen ja anteeksi saamisen osio, josta käsin saamme toistuvasti katsella Herran armon kirkkautta ja myös ylistää hänen ihmeellistä hyvyttään omiaan kohtaan.

Pyhä Kolminaisuus

Kun koko Johanneksen evankeliumin punaisena lankana kulkee Isän ja Pojan välisen suhteen ilmoitus, jonka Pyhä Henki viime kädessä kirkastaa meille, Jeesuksen ylimmäispapillinen rukous sisältää tavattoman syvän opetuksen siitä, mitä Pyhän Kolminaisuuden salaisuus merkitsee pelastetun ihmisen ja seurakunnan yhteyden kannalta. Käymme katsahamaan nyt koko rukousta tästä näkökulmasta käsin.

Jakeessa 2 Jeesus ilmaisee saman, minkä Hän sanoi ylös noustuaan lähetyskäskyssä. Isä on luovuttanut Hänelle täydellisen hallintavallan ihmiskukuun, jotta Hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille niille ihmisille, jotka Isä on antanut Hänelle. Mitään sellaista vallan muotoa ei voi esiintyä ihmiskuntaan nähden, ettei se olisi viime kädessä Jeesuksen käsissä. Oli kysymys luonnon voimista, poliittisesta, sotilaallisesta, taloudellisesta, tiedollisesta, teologisesta, uskonnollisesta tai jopa Saatanan vallasta, kaikkien niiden yli ulottuu Jeesuksen kuninkaallinen valta. Sen päämäärä on yksi, että ihmiset pelastuisivat, että he pääsisivät osalliseksi siitä, mistä syntiinlankeemus ja synty heidät erotti, Jumalan elämästä. Jumalan elämä on iankaikkista niin pituudeltaan kuin syvyydeltään ja laadultaankin.

Jakessa 3 Jeesus selittää, mitä iankaikkinen elämä on luonteeltaan. Se on Jumalan tuntemista ja Jeesuksen Kristuksen tuntemista. Elämää, iankaikkista tosi elämää, voi esiintyä vai suhteessa Isään ja Poikaan, Heidän tuntemisessaan ja riippuvaisena siitä elämän virrasta, joka jatkuvasti vuotaa Isästä ja Pojasta. Jäähyväispuheessa ja aiemmissa Johanneksen evankeliumin luvuissa näemme, että Pyhän Kolminaisuuden kolmas persoona Pyhä Henki on se elävä vesi, joka Isästä ja Pojasta vuotaa ja joka tekee Isän ja Pojan henkilökohtaisen tuntemisen mahdolliseksi. Iankaikkinen elämä tapahtuu siis jatkuvan vastaanottamisen dynaamisessa "voimavirrassa", jossa Isä antaa jotain Pojalle ja Poika antaa täsmälleen saman edelleen Pyhässä Hengessä pelastamilleen.

Itse asiassa Jeesus on ensin saanut nämä ihmiset Isältä armopäätöksessä pelastuksen kohteeksi. Pelastamalla heidät Jeesus luovuttaa Isältä saamansa elämän

heille Pyhässä Hengessä voidakseen lopulta luovuttaa koko pelastetun seurakunnan Isälle, joka taas uudelleen luovuttaa puhtaan ja täydellisen morsiamen omalle Pojalleen. Pyhässä Kolminaisuudessa tapahtuu jatkuva antamisen ja vastaanottamisen valtava prosessi, jossa Pyhässä Hengessä elävä seurakunta saa olla koko täyteydessään mukana.

Tätä ihmeellistä elämän dynaamista liikettä Pyhän Kolminaisuuden sisällä - liikettä, johon pelastettu seurakunta pääsee merkillisellä tavalla mukaan, Jeesus erittelee ja syventää läpi koko ylimmäispapillisen rukouksen.

Jakeessa 6 Jeesus kertoo, että tämä vastaanottamisen ja edelleen pois antamisen prosessi sisältää sen, että Jumalan nimi, Hänen varsinainen olemuksensa tuli Jeesuksessa ilmoitetuksi pelastetuille. Ilmoitus ei milloinkaan voi tapahtua ikään kuin ulkokohtaisena tiedon välityksenä. Se edellyttää syvää omistussuhdetta sen ihmisen ja Jumalan välille, jolle Herran nimi voidaan ilmoittaa. He kuuluivat luomisen perusteella Isälle. Isä luovutti heidät lunastuksen perusteella Pojalle, jotta Pyhän Hengen pyhittäminä heidät voitaisiin antaa takaisin Isälle jne. Miehen ja naisen välistä syvintä tuntemista ei voi tapahtua kuin sellaisessa aviosuhteessa, jossa toinen omistaa toisen ja päin vastoin. Siinä on kuitenkin vain kalpea kuva siitä omistussuhteesta, joka Isän, Pojan ja pelastetun välillä vallitsee.

Jakeiden 6-8 mukaan Isän ja Jeesuksen tunteminen, joka perustuu Jeesuksen ilmoittavaan työhön ja joka on persoonallista luonteeltaan, tapahtuu sanan välityksellä. Isä antoi sanansa Jeesukselle. Jeesus antoi sen sellaisenaan omilleen. Sanassa on kysymys persoonallisesta Herran kohtaamisesta, joka ei voi toteutua pelkästään sanaa kuulemalla, vaan edellyttää vastaanottamista, ymmärtämistä ja kuuliaisuutta sanalle, sanan noudattamista.

Jakeen 13 mukaan Herra Jeesus antoi sanansa ja rukoili omiensa puolesta, jotta he saisivat saman ilon, joka Jeesuksella on. Isän ilo on armahtaa syntisiä, niin kuin Luukas 15 osoittaa. Pojan ilo on valmistaa syntisille pelastus. Pyhässä Hengessä Herran omien ilo on saada evankeliumin sanalla välittää pelastusta syntisille. Jeesuksen ilo oli siinä, että Hän sai olla kuuliainen Isän pelastustahdolle. Herran omien ilo on saada olla kuuliaisia samalle pelastustahdolle.

Jakeen 14 mukaan sanan vastaanottaminen merkitsee myös maailman vihaa, jonka myös Jeesus sai osakseen, mutta sen vihan keskellä Jeesus tahtoo Isän varjeltavan omiaan pahasta. Tämä varjelu tapahtuu sanan vaikuttaman pyhityksen kautta. Pyhässä Hengessä vaikuttava sana, sen totuus, vaikuttaa pyhityksen siksi, että Jeesus ensin pyhitti itsensä omiensa hyväksi.(19)

Jakeen 18 mukaan Isä lähetti Jeesuksen maailmaan. Nyt Jeesus lähettää omansa maailmaan. Isä antoi tehtävän Pojalle. Poika uskoo valmistamansa pelastuksen nyt omilleen.

Jakeen 21 mukaan Kolminaisuuden salaisuus, se että Isä asuu Jeesuksessa ja Jeesus asuu Isässä, ulottuu pidemmälle. Herra ottaa omansa Itsensä sisälle ja sitä kautta Isän sisälle. Herra Jeesus ympäröi omiaan ja Isä ympäröi Jeesusta. Tässä pelastetun ihmeellisessä "paikassa" on uskovien välisen yhteyden salaisuus.

Jae 22 kertoo, että Isä antoi omalle Pojalleen kirkkautensa. Sitäkään Jeesus ei pidätä itselleen, vaan antaa myös sen omilleen. Kirkkaus sana tulee juuresta, joka

tarkoittaa asian painavinta, syvintä ja merkittävintä osaa. Kirkkaudessa on siis kysymys Jumalan olemuksen aivan ytimessä olevasta todellisuudesta.

Kun Jumala pelastaa, Hän antaa käsittämättömän suuren ja ihmeellisen pelastuksen, josta Johannes kirjeessään lausuu:

"Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, mutta vielä ei ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on." (1. Joh. 3:2)

Todellinen kristittyjen yhteys perustuu siis siihen kirkkauteen, joka jokaisella Herran pelastamalla on. Yhteys on siis Jumalan suunnaton lahja, jota ei millään organisatorisilla tai toiminnallisilla keinoilla eikä liioin ekumeenisilla yhteyspyrkimyksillä ei voida luoda. Yhteys on olemassa olevaa, mutta juuri siksi se tulee myös elää todeksi.

Jae 23 lisää kuvaan päinvastaisen ulottuvuuden kuin jae 21, jossa Jeesus sanoi, että Hänen omansa asuvat Hänessä ja Hän Isässä. Nyt Hän sanoo asuvansa omiensa sydämessä ja Isä Hänessä. Jeesus lisää, että se merkitsee ei vain perustetta sille, että yhteys on tuleva kerran täydelliseksi, vaan myös sitä, että Jeesus on luovuttanut omilleen täsmälleen saman rakkauden, jolla Isä on Häntä itseään rakastanut:

"Jumalan rakkaus on vuodatettu sydämiimme meille annetun Pyhän Hengen kautta." (Room. 5:5)

Pyhän Kolminaisuuden ihmeellinen "paikallisuus" ei rajoitu vielä tähänkään. Isä otti ristin tien kirkkauden kautta Pojan taivaalliseen kirkkauteensa. Nyt Jeesus **jakeessa 24** ilmaisee tahdokseen, että Hänen omansa saavat olla täsmälleen siellä, missä Hänkin oli sitten kysymys ristin kirkkaudesta tai taivaan kirkkaudesta. Pyhän Kolminaisuuden rakkaus merkitsee viimeiseen asti vietyä yhteyttä pelastettujen kanssa.

Viimeisissä sanoissaan tässä ylimmäispapillisessa rukouksessa Jeesus vielä toistamalla toistaa, että Hän ei voi pidättää itselleen Isän rakkautta, vaan lahjoittaa sen sellaisenaan omiensa elämään ja sydämeen. Tämä rakkaus ei esiinny kuitenkaan minään persoonattomana voimana, vaan perustuu Hänen itsensä henkilölliseen läsnäoloon omissaan. *"Minä olen heissä."*

Rukouksen merkitys

Kaikki Jeesuksen oppilailleen antamat opetukset jäähyväispuheessa olisivat jääneet kuolleeksi kirjaimiksi, ellei Jeesus itse olisi lähtenyt toteuttamaan niitä omiensa elämässä. Pyhän Hengen työ Herran omissa on siis vastausta tämän suureen rukoukseen. Herran omat pääsevät Pyhässä Hengessä osallisiksi Pyhän Kolminaisuuden elämästä ja sen sanoin kuvaamattomasta syvyydestä ja rikkaudesta jo taistellessaan täällä ajan vaivoissa mutta lopulta Isän kirkkaudessa yhdessä Jeesuksen kanssa. Kaikki tämä toteutuu, koska Isä vastasi Jeesuksen rukoukseen ja antoi Hänelle ristin kirkkauden ja sen kautta taivaallisen kirkkauden.

Esimerkki siitä millaista meidänkin rukouksemme voisi olla

Kuinka suuressa kiitollisuudenvelassa olenkaan sinulle rakas Jeesus, siitä, että otit kantaaksesi syntieni rangaistukset ja tahdoit kestää nälkää, janoa, vilua, uupumusta, vastustusta, vainoa, tuskia, köyhyyttä, kahleita, ruoskimista, orjantappuran okaita - niin, ja katkerista katkerimman ristinkuoleman! Kuinka palava onkaan rakkautesi liekki, joka sai sinut omasta aloitteestasi halvan ja kiittämättömän orjan hyväksi syöksymään tuohon kärsimysten mereen! Sinun viattomuutesi ja vanhurskautesi olisi vapauttanut sinut kaikista kärsimyksistä, mutta suunnaton ja sanoin kuvaamaton

rakkautesi teki sinusta meidän sijastamme velallisen ja syynalaisen. Minä olin syylistynyt rikokseen, sinä sen hyvität. Minä olin ryöstänyt, sinä maksat (Ps.69:5). Minä olin tehnyt syntiä, sinä kärsit.

Laupias Jeesus, minä tunnen sydämellisen armahtavaisuutesi ja rakkautesi hehkun: näyttää siltä, että rakastat minua enemmän kuin itseäsi, kun annat itsesi alttiiksi puolestani. Mitä sinulla, täysin viattomalla on tekemistä kuoleman ajatuksenkaan kanssa? Mitä sinulla, ihmislapsista ihanimmalla, kasvoihin sylkemisen kanssa? Mitä sinulla, kaikkein vanhurskaimmalla, ruoskimisen ja kahleiden kanssa? Minulle kaikki tuo olisi kuulunut, mutta sanomattomassa rakkaudessa sinä astut alas tämän maailman vankilaan, otat päällesi minun orjanpukuni ja alttiisti kantaaksesi minun rangaistukseni. Minut olisi kuulunut syntieni tähden tuomita polttavan helvetin sammumattomiin liekkiin, mutta sinä ristin alttarilla rakkauden tulesta hehkuen vapautat minut niistä. Minut olisi kuulunut syntieni tähden sysätä kauas taivaallisen Isän kasvojen edestä, mutta sinä joudut minun tähteni valittamaan, että taivaallinen Isä on sinut hylännyt. Minun kuului joutua ikuisesti Perkeleen ja hänen enkeliensä kidutettavaksi, mutta sinä annat suunnattomasta rakkaudesta itsesi Saatanan palvelijoiden runneltavaksi ja ristiin naulittavaksi.

Yhtä paljon kuin huomaan sinun kärsimyksesi välineitä, yhtä paljon näen myös todisteita sinun minuun kohdistuvasta rakkaudestasi. Ovathan minun syntini nuo kahleet, ruoskaniskut ja nuo piikit, jotka sinuun sattuivat. Rakkautesi ei tyytynyt siihen, että omaksuit meidän lihamme, vielä selvemmin tahdoit vahvistaa sen katkeralla sielusi ja ruumiisi kärsimyksellä. Mikä minä olen, ylhäinen Herrani, että tottelemattoman orjan vuoksi tahdoit niin monta vuotta olla orjana? Mikä minä olen, ihana Ylkä, ettet kuolemastakaan kieltäydy minun, törkeän synnin orjan ja Perkeleen porton tähden? Mikä minä olen, laupias Luoja, ettet minun, viheliäisen luotusi tähden kavahda ristin piinapuutakaan? Olen todella, rakastettava Ylkäni, sinulle ihanalle liljalle, haavoittava ja pistävä oas. Minä panen kannettavaksesi kovan ja karkean kuorman, joka painaa sinua niin raskaasti, että veripisarot vuotavat kaikkialta ruumiistasi.

Sinulle, Herra Jeesus, ainoa Lunastajani ja Välimieheni, veisaan ikuisesti kiitosta tämän rakkautesi tähden. Aamen.